

COMITETULU ELECTORALE DIN CAPITALA.

APELU CATRE ALEGETORI.

Românii sunt chemați, în deplină libertate, a-și face singuri soarta, a-și otări singuri viitorul. Noile alegeri, pentru Adunare și Senat, au cea mai mare însemnătate în privința întemeierii libertăților publice și a sincerei aplicări a regimului constituțional, în privința îmbunătățirii administrației în toate ramurile sale și a vindecării numeroșelor suferințe ale țerei, în privința pornirii neșiovoite a statului Român pe calea progresului adevărat pe care România este menită să ajungă în Oriente un centru de libertate și civilizație.

Pucine epoci au fost mai solemne pentru noi, pucine ocazii mai mari. Votul ce suntem chemați a da este un vot otăritoriu pentru soarta noastră. Anii lungi și grei de arbitrar, de impilare și de abuzuri au năbușit cugetările înalte și simțimentele frumoase, au lăsat în urma lor corupțiunea, nepăsarea și apatia, și au împins țera pe marginea prepastiei. Se uimim dară totu ce este inimă și putere în noi, și având deplină cunoștință de situațiunea critică în care ne aflăm, înțelegând bine răspunderea ce cade asupra noastră, se scim bine pe cine să alegem, se scim bine pe cine să trimitem în Adunare și în Senat. Aceste adunări, eșite din voința noastră liberă, rezultate ale dorințelor și simțimentelor noastre, sunt chemate, sub un sincer regim constituțional, a governa țera patru ani; și totu binele său totu reul, prosperitatea și miseria, ne vor veni numai de la lucrările acestor Adunări.

Revoluțiunea de la 11 Fevruariu, faptu mărețu ce trebuie să admirăm, a resturnat un guvern care puse sila în locul dreptului, arbitrarul în locul legii, corupțiunea în locul moralității; dară urmele acestui guvern sunt încă adinci, partizanii și sunt numeroși și îndresneți, obiceiurile despotice sunt încă în rădăcinate și anevoie de stărpit.

Revoluțiunea de la 11 Fevruariu a îndestrat țera cu o Constituțiune frumoasă care coprinde toate drepturile ce sunt naturale și imprescriptibile omului, toate libertățile ce lungă sperință a dovedit că sunt neapărate pentru cultura unei națiuni. Dară toate aceste drepturi și libertăți sunt înscrise numai în Constituțiune, sunt bazele largi pe care se va înălța edificiul nostru politic și social. Această lucrare mărețu nu s'a început încă, și mulți murmură de acum în contra Constituțiunii, și mulți arată de acum temerile ce le însuflă întemeierea prin legi și garanție a drepturilor și libertăților coprinse în Constituțiune.

De aceea, se fim cu luare aminte asupra acestor două puncturi însemnate. Se ne ferim de omeni cari au lucrat spre a ne duce în prepastie și cari s'au intrupat cu faptele și obiceiurile trecutului. Se ne ferim asemenea și mai mult, fiind că sunt prefecți și mai periculoși, de omeni aceia pentru cari libertățile publice sunt uă scară pe care se urcă spre a le resturna apoi și călea în picioare, de omeni aceia care se arată apărători ai drepturilor și libertăților poporului până ajungu la scopul lor de a pune mâna pe putere, și apoi sunt cei d'antău a le nesocoti, a le restringe și a desființa pe cele mai însemnate.

De la asemenea omeni nu putem aștepta nici uă îndreptare serioasă, nici unu bine adevărat. I-am vădutu pe toți la lucru, cunoșcem ideile și faptele lor, și scim ce voesc și ce pot face: disprețu pentru justiție și moralitate, disprețu pentru drepturi și libertăți, disprețu pentru popor și binele public. Cu asemenea omeni în Adunări și la guvern, nevoile se vor imulti, suferințele vor crește, Constituțiunea va rămâne pentru Români uă carte închisă, și Revoluțiunea

de la 11 Fevruariu, făcută pentru triumful dreptății, și alu libertății pentru triumful adevăratei democrație, nu va ave altu rezultat de cătu a readuce, cu mai multe resbunări și prigoniri, domnia uricioasă a omenilor și lucrurilor trecutului.

Vom auzi pe mulți vorbindu despre vindecarea ranelor țerei, despre stăpîrea abuzurilor, despre îndreptarea financiarilor; dară se observăm bine dacă între acestia nu sunt aginți ai relelor trecutului care se îmbracă astă-zi în vestimintele frumoase ale virtuții și ale devotamentului pentru țera.

Vom vedea pe mulți înfăcișându-se ca apărători ce mai infocați ai libertăților publice, și cu făgăduințe solemne că vor lucra pentru sincera și deplină punere în lucrare a regimului constituțional; dară se cercetăm erași dacă nu sunt și între acestia omeni cari au vorbit și altă dată de libertăți publice și în urmăle a u violat pe toate, omeni cari nu pot uita cele ce au pierdut, care sunt liberali după împrejurări și interese, și care nu se apropiu de popor de cătu numai cându au trebuință de puternicul său ajutoriu.

Cele mai mari interese ale țerei, încredințate astă-zi nouă, ne impun datoria imperioasă, și ne fac răspunzători înaintea viitorului, să ne ferim de asemenea omeni ale căror fapte, credințe și porniri nu pot să ne însufe nici uă garanție. Să cercetăm bine, să ne gândim serios, și să nu dăm votul nostru de cătu acelor persoane despre cari am pututu se ne încredințăm, prin fapte învederate, că au luptat mereu pentru binele comun, și că au fost totu-de-una un exemplu de probitate politică, de statornicie în principiele lor liberale, și de sincer devotamentu pentru regimul constituțional.

Trebuințele țerei sunt multe, nevoile sunt grele, suferințele sunt mari. Administrațiune, justiție, financie, instrucțiune publică, armată, agricultură, comerțu, toate interesele, toate clasele societății, toate districtele, reclamă îngrijiri serioase, reclamă îmbunătățire, reclamă îndreptare. Adunările viitoare se vor ocupa, sunt datorice a se ocupa despre toate aceste chestiuni de viață pentru România; și trebuie să scim mai dinainte cumu vor lucra deputații nostri pentru vindecarea atătoru rele cari bătue țera; trebuie să scim cumu vor face legile pentru a regula și asigura drepturile și libertățile înscrise în Constituțiune; trebuie să scim cumu vor modifica legile vechie spre a le pune în armonie cu principiele Constituțiunii și a face cu putință sincera aplicare a regimului constituțional; trebuie, în fine, să scim, mai dinainte, care este programa, care este profesiunea de credință a acelor cari voesc a fi reprezentanții nostri.

Profesiunea de credință este uă dovadă de respectu pentru publicu, este uă îndatorire luată către alegători, este încercarea la care se supune uă conștiința sigură de a nu se desminți. În toate țerele libere, omeni cei mai mari de Statu, albiți în trebile publice, cunoscuți de totă lumea, nu se presintă nici uă dată candidați fără a face profesiuni de credință în care se rostesc asupra tuturor chestiunilor cari interesază pe alegători. Omul cu conștiința curată și cu principie tari nu se teme de a face profesiunea sa de credință, nu se teme de a spune ce a fost, ce este și ce va fi. Aceia cari sunt în contra profesiunilor de credință au pecate multe pe capul lor și nu sunt siguri a îndeplini îndatoririle ce ar lua. Ei nu voesc a se pronunța, pentru a nu li se pune înaintea faptele contrarie cu cuvintele, pentru a nu li se cere socotela de cea-a ce au dis și n'au făcut.

Să ne folosim dară de lungă esperință a celor

șapte ani din urmă care ne a făcut să vedem atâtea triste schimbări în omeni, și să nu trimitem în Adunări de cătu persoane cari vor veni înaintea noastră cu profesiuni de credință.

Ori cătu de numeroase sunt reformele și îmbunătățirile asupra căroru alegătorii sunt în dreptu a cere se rostescă viitorii deputați, cele mai însemnate se pot formula într'ua profesiune de credință.

I. Cestiunea financiară nu se presintă înaintea de toate. Este cea mai gravă, cea mai periculoasă, cea d'antău de care trebuie să se ocupe Adunarea. De șapte ani s'a vorbitu mereu despre desordinea financiarilor și mereu s'a promis îndreptarea lor. Cu toate acestea, desordinea a ajunsu spăimântători, datoria publică s'a urcatu la milioane, serviciile Statului și obligațiunile sale au ramas neplătite mai multe luni, creditul public și privat s'a compromis și a cădutu, toate interesele sunt în suferință. Lipsa de bani este generală, în mare parte a țerei recolta nu a fostu, districte întregi nu mai plătesc nimic, impositiv nou nu se pot pune. Suntem amenințați de uă catastrofă teribilă. Singurul mijlocu de scăpare este de a reduce cheltuielile pe cătu sunt adevăratele venituri, de a simplifica contabilitatea, de a stărpi abuzurile, de a controla împlinirea dărilor, de a executa pe toți debitorii Statului fără excepțiune.

II. Cestiunea financiară este strinsu legată cu cestiunea impozitelor cari reclamă uă radicală reformă. Văgajele rutinei fiscale urmate pină astă-zi în așdarea impozitelor au sporit cheltuielile pentru stringerea lor și au adus numai incurături, asupri și legitime nemulțumiri. Știința economică a condamnatu de multu această sistemă, și mai alesu impositivul personal care este uă dare pe capu barbară. Principiul egalității tuturor înaintea dărilor, înscrisu în Constituțiune, cere neapăratu de a plăti fie-care potrivit cu cea-a ce are, cu cea-a ce produce. A regula astfelu impositivul după avere, este sporire de venit pentru Statu, economie pentru stringerea lui, ușurare pentru cetățiani, și mai presus de toate, dreptate pentru toți.

III. Abuzurile de totu felul, tristă moștenire a corupțiunii regimelor trecute, a domniilor fanariote și a invasiunilor străine, sunt rana cea mare a țerei, sunt cauza căderii simțului morale, sunt isvorul celor mai multe și mai drepte nemulțumiri. Abuzurile au adus și măresc corupțiunea înfricoșată care duce societatea noastră la uă adevărată disoluțiune întru și deconsiderare afară. A declara dară resboiu de morțe abuzurilor, și a cere mereu, a cere cu stăruință de la guvern a le urmări neobositu și a le pedepsi cu asprime, ori cari ar fi și ori unde s'ar vedea, fără excepțiune și fără cruțare, acesta trebuie se fie uă datorie săntă, uă datorie de onore pentru reprezentanții nostri.

IV. Una din ranele cele mari ale societății noastre, și care împiedică dezvoltarea comerțului și industriei naționale, este invasiunea bagabonților străini, mai cu sēmă Ovei. Nu este cestiune religioasă, nu este intoleranță pentru străini. România a fostu totu-de-una patria toleranței și a ospitalității. Cestiunea este socială. Comerțul și industria română suferă și se pierd, mai alesu dincolo de Milcovu, unde orașele sunt copleșite de asemenea străini ale căroru mijloce de speculă, netolerate în țerele cele mai civilizate, facu imposibile ori-ce concurență. Este dară absolutu necesariu a se da acestei chestiuni soluțiunea cea mai avantajoasă pentru comerțu și industria naționale, cea mai salutară pentru societatea română.

V. Șosele și drumuri de feră care să lege toate districtele și să înlesnească comunicațiunea, diferite institute de credit care să procure mijloace comerțului, industriei și agriculturii, sunt așteptate de țara intră ca singurile mijloace de a scăpa de greutatea care tină în suferință toate interesele și care împiedică orice dezvoltare a prosperității publice. A concentra toate silințele, a face toate sacrificiile pentru a se termina cât mai în grabă șoselele începute, pentru a se pune în lucrare altele neapărate, pentru a găsi concesionari de drumuri de feră, pentru a înființa institute de credit, ecă îndatoririle ce trebuie să ie către alegători, în chipul cel mai formal, toți acei cari vor solicita onora de a fi deputați și senatori.

VI. Descentralizarea administrativă este una din cestiunile cele mai serioase. Multe incurcături și suferințe pentru locuitorii țerei, mai cu seamă în partea de peste Milcov, provin din vițioasa sistemă de pre multă centralizare. Asemenea sistemă, în care numai despotismul găsește interesul său, este incompatibilă cu un regim de libertate, cu regimul constituțional. Țerele cari au propășit mai răpede pe toate căile civilizațiunii sunt acelea unde inițiativa personală a fost mai mult încurajată, unde comuna a luat uă mai mare dezvoltare, unde s'au creat mai multe centre de activitate. A priveghia mai mult de cât a administra, ecă ce trebuie se fiă un guvern inteligent, și acolo se ne silim a ajunge. A constitui dar comuna spre a face dintr'însă uă instituție serioasă care se aibă toate mijloacele de a se dezvolta; a i asigura mai multă independență în lucrări spre a nu cere necontenit deslegarea autorității centrale; a lăsa consilierilor comunali și județiene îngrijirea intereselor locale sub a loră proprie răspundere, acestea sunt cestiunile cari trebuiesc deslegate prin elaborarea nouelor legi în privința descentralizării. Se fiă bine înțeles, însă, că dacă voim descentralizarea administrativă în totă întinderea cuvintului, nu admitem descentralizarea politică și financiară care n'ar fi de cât „desorganizarea” Statului român „unit uă dată „pentru totu-de-una.”

VII. Uă tristă sperință a dovedit cât este de vițioasă organizarea judecătorească. Desele schimbări la cari sunt supuși magistrații aruncă perturbațiunea în lucrări; pozițiunea nesigură în care se află nu le lasă totă liniscea de spirit și totă independența de cuget; legea de admisibilitate, reu intocmită pentru starea noastră, introduce în magistratură oameni fără destulă sperință; organizarea corpului avocaților lipsesce pe cetățianii de dreptul de a-și apăra interesele prin orice persoane ar voi; instituțiunea portăreilor este ruinătoare pentru cei cu procese și nemulțumirea ce a produs este generală în țară. Să cerem dar ca repesiatanții noștri să caute cele mai bune măsuri pentru a îmbunătăți starea tristă de astă-zi a magistraturii și a justiției, asigurându magistraților pozițiunea și independența lor; chiământu în aceste înalte funcțiuni persoane care se implinesc condițiunii de stagiu, de scință și de sperință; revisuind legea corpului avocaților, și desființându instituțiunea portăreilor, după cum s'a pronunțat în secțiuni Adunarea Constituanta.

VI I. Armata română, în care vedem puterea Statului nostru în dezvoltarea sa viitoare, și care este strălucirea trecutului nostru național, trebuie organizată după uă sistemă care să facă din fiă-care român un soldat și să ne puie în poziție de a ave, cu puține cheltuieli, uă armată numerosă, bine organizată și cu toate cele necesare. Acastă cestiune trebuie otărită cât mai neintârziat, căci numai astu-feliu naționalitatea română, în evenimentele ce se pot presimți, va ave înaintea sa uă perspectivă frumoasă, și va ajunge la scopul ce i este însemnat de trecutul său glorios.

IX. Drepturile cele mari ale cetățianilor și toate libertățile publice sunt înscrise în Constituțiune. Legile însă ce Adunările viitoare sunt chiamate a face pentru a garanta cetățianilor esercițiul acestor drepturi și libertăți, și pentru a specifica toate casurile de aplicațiune, sunt una din lucrările cele mai însemnate prin înțirirea ce va ave asupra dezvoltării vieții noastre constituționale. De aceea, trebuie se fim cu mare luare aminte în privința ideilor și tendințelor reper-

sintanților ce vom alege, pentru a nu lăsa în aceste legi, atât de vitali pentru libertatea, viața și averea noastră, nici un casu îndouios, nici un cuvânt care se pôte fi restălmăcit, nici un articol care se aducă cea mai mică restringere principiilor aședate în Constituțiune.

X. Pe de asupra acestor trebuințe simțite de țara întregă, se rădică imosante înaintea noastră cestiunea națională. Drepturile noastre antice, înscrise în tratate sigilate în lupte de vécuri cu sângele mai multor generațiunii, trebuiesc rădicate de noi sus și păstrate neatins ca cel mai scump patrimoniu ce ne a lăsat eroismul străbunilor noștri, ca cel mai puternic scut al autonomiei și esistenței noastre politice. Se înțelegem bine misiunea ce originea, trecutul și pozițiunea noastră ne impun se implinim în desfășurarea vieții noastre naționale. Urmându scopul acesta măreț, cu înțelepciunea energiei și stăruinței, se facem din patria noastră centrul libertății, luminei și naționalității române.

Afară de aceste mari cestiuni, mai sunt unele forte însemnate asupra cărora atragem încă atențiunea alegătorilor, precum: rectificarea fruntariilor țerei conformu cu tractatele și otarniciile ab-antiquo; desființarea jurisdicțiunii consulare în interesul justiției, comerțului și industriei române; modificarea legii pensiunilor, cu respectarea drepturilor câștigate, creându-se uă casă de rețineri cari se se pôte capitalisa și produce mai multe beneficii pentru pensionari.

Acestea sunt cestiunile pe cari le supunem dreptelor așteptări ale alegătorilor. Pentru noi, apelul ce facem este implinirea unei datorii de conștiință. Deprinși a ne rosti în toate împrejurările, a privi binele publicu mai presus de orice interesu personal, am creșut folositoru, când țara este chiamată a alege represintanții săi, se espunem pe scurtu situațiunea în care ne aflăm, și se aretăm trebuințele țerei și mijloacele de a le îndestula. Dorința sinceră cu care terminăm acestu apel, este ca iubirea adevărată a patriei se facă pe alegători a înțelegere bine interesele ei și se dicteze singur votul însemnat ce vor da.

Președinte: **Nicolae Golescu.**

Membr: P. Buescu, I. Bómbă, C. G. Cantacuzino, Dimitrie Culoglu, G. Coemgiopulo, Ionu Fălcoianu, Radu Ionescu, Panaiotu Iatropolu, A. T. Laurianu, Grigorie Lahovari, Cornilie Lapatu, S. Mihălescu, G. Missail, Patriciu, George Petrescu, Costache Panaiotu, Ionița Palada, V. Alesandrescu Ureche, Grigorie Serurie.